

L'ANALFABETA. Narració autobiogràfica

Autora: Agota Kristof

Onze capítols per onze moments de la vida d'A.K; de la nena que devora els llibres a Hongria, a l'escriptura de les primeres novel·les en francès. Una "perla" dins el gènere autobiogràfic; com en tan poc espai es pot dir tant i tot?

PENÉLOPE Y LAS DOCE CRIADAS

Margaret Atwood Ediciones Salamandra, S.A. Barcelona. 2005

La reconeguda escriptora canadencsa proposada pel Premi Nòbel ens presenta una subversió de l'Odissea donant veu a Penèlope, l'esposa d'Ulisses. En aquesta ficció mitològica podem esbrinar quina va ser, potser, la sort de les seves dotzes criades i també la dels seus pretendents assassinats.

PAÍS ÍNTIM Premi Prudenci Bertrana

Maria Barbal Columna Edicions, Llibres i Comunicacions Barcelona. 2005

Maria Barbal aprofundeix en la relació entre mare i filla, relació emmarcada i estretament marcada per la Història on s'esdevé: la guerra civil, la dictadura, la transició, la democràcia... La filla que s'ha "instal·lat en la pena com en un país" cercarà de reconciliar-se amb una herència injusta a través de l'amor i l'amistat.

EL VIAJE DE CAROL Imanol Uribe (Espanya 2002)

Es tracta del viatge iniciàtic d'una adolescent amb el rerafons de la guerra civil espanyola. Film de figures femenines (la mare fugissera, la mestra còmplice Maruja, la tieta tradicional...) que acompanyen aquesta noia en el seu creixement personal i emocional. Pel·lícula sensible, plena de matisos, i ideal per a treballar al aula els dubtes i indefinicions de l'adolescència, la construcció de la personalitat, el primer amor, les relacions nois-noies, l'amistat, la mort. El context històric subratlla la trama i l'enriqueix amb elements socials i polítics sempre viscuts des de l'òptica de aquesta adolescència atemporal.

LA ESCURRIDIZA (L'esquive) Abdellatif Kechiche (França 2003)

Aquest film francès realitzat en el 2003 i estrenat aquí al 2005, coincidint amb els conflictes de les "banlieus" de les grans ciutats de França, sembla una premonició de la situació. No és estrany, ja que el seu realitzador coneix molt bé aquests barris i les seves realitats viscudes personalment. Es tracta d'una mirada exempta de valoracions, que permet a l'espectadora treure les seves pròpies conclusions sobre l'entorn i els/les joves que hi viuen sense més horitzó que la desolació dels espais urbans degradats, però amb "l'esper" dels "Jocs d'amor i fortuna" de Marivaux.

